

NR. 6

IUNIE 2022

INIMĂ DE COPIL

Revista Grădiniței

Alexandrina Simionescu Ghica

Târgoviște

COORDONATORI:

Director: Prof. Morlovea Angela

Prof. Zamfirescu-Drăguț Georgiana-Larisa

COLECTIVUL DE REDACTIE:

Prof. Rădulescu Nicoleta

Prof. Bondac-State Mirela

Prof. Radu Oana

Prof. Stoica Gabriela

Prof. Dincă Mădălina

Prof. Marin Cristina

Prof. Ciușnel Alexandrina

Prof. Beldiman Cristina

Prof. State Daniela Iuliana

Prof. Mihalcea Ramona

Prof. Pințur Daniela

Prof. Toader Veronica

Prof. Nechita Corina

Prof. Ghigheană Claudia

Grădinița cu Program Prelungit *Alexandrina Simionescu Ghica*

Târgoviște, Calea Domnească, Nr. 271

E-mail: gradinita_asg@yahoo.com/ Fax: 0345102236

ARTICOLE DE INTERES

1. **Părinți și bunici – exemple în educație**- prof. învă. preșcolar Ciușnel Alexandrina;
2. **Educația Outdoor** -prof. învă. preșcolar Dincă Mădălina;
3. **Sănătatea, bunul cel mai de preț** - prof. învă. preșcolar. Stoica Gabriela/ Radu Oana;
4. **Metoda proiectelor tematice**- prof. învă. preșcolar Rădulescu Nicoleta;
5. **Cum să-mi gestionez emoțiile?**- prof. învă. preșcolar Mihalcea Ramona
6. **Importanța grădiniței în viața copilului**- prof. învă. preșcolar Morlovea Angela;
7. **Metoda cubului – metodă interactivă de consolidare a cunoștințelor**- prof. învă. preșcolar Marin Cristina;

ARTICOLE DE INTERES

8. **Cum implicăm familia în procesul de învățare al preșcolarului?**- prof. înv. preșcolar Ghigheană Claudia;
9. **Roata anotimpurilor (fișă de lucru)**- prof. înv. preșcolar State Daniela;
10. **Proiect Etwining- Color of nature**- prof. înv. preșcolar Beldiman Cristina;
11. **Educația financiară prin joc**- prof. înv. preșcolar Zamfirescu-Drăguț Georgiana;
12. **Emoțiile mele – dezvoltarea inteligenței emoționale prin joc** - prof. înv. preșcolar Toader Veronica/ Nechita Corina;
13. **Metoda Piramidei**- prof. înv. preșcolar Bondac-State Mirela;
14. **Poezii pentru copii**- prof. înv. preșcolar Pințur Daniela.

10 PAȘI AI UNUI BUN PĂRINTE

Când plâng... sărută-i.

Când le e frică... îmbrățișează-i.

Când întreabă... răspunde-le.

Când îți povestesc... ascultă-i.

Când sunt curioși... lasă-i să exploreze.

Când le spui "te rog" și "mulțumesc"...

o vor face și ei.

Când ai încredere în ei... vor avea și ei.

Când greșesc... explică-le calm.

Când ai nevoie de ei... cere-le ajutorul.

Când tu le dai un bun exemplu...

vor avea pe cine imita când

vor fi și ei părinți.

Părinți și bunici – exemple în educație

prof. înv. preșcolar Ciușnel Alexandrina;

În educarea „**puiului de om**”, părinții, educatorii, școala și societatea, în general, sunt mijloace importante de educație și instrucție.

Printre problemele importante ale învățământului în această etapă de schimbare și modernizare rapidă se găsește și cea vizând parteneriatul cu alți factori educaționali, între care familia ocupa un loc privilegiat.

Familia, prima școală a vieții, este cea care oferă copiilor primele cunoștințe, primele deprinderi, dar și primele modele comportamentale, echivalentul psiho-afectiv-stimulativ necesar debutului socio-familial.

Ca prima verigă a sistemului educativ familia are responsabilități clare și diverse.

Întrebarea care se pune este „dacă familia de astăzi are timp pentru îndeplinirea responsabilităților educative, dacă este pregătită să activeze constant ca un factor educativ.

Realitatea ne-a dovedit că nu toate familiile sunt dispuse să-și îndeplinească consecvent responsabilitățile educative față de copii, acuzând lipsa de timp, grijile vieții zilnice, minimalizând rolul de factor educativ. Alte familii, deși doresc să asigure educația corespunzătoare copiilor, le lipsește pregătirea psihopedagogică, experiența.

Factorii care influențează azi mediul educativ sunt: noua concepție care se cristalizează asupra educației că serviciul social și extinderea mass-media(T.V). Părinții trebuie să-și întărească fundamentarea relațiilor pe baza dragostei lor față de propriii copii și pe dorința lor ca aceștia să aibă performanțe și succes în viață. Aceasta nu se poate realiza dacă părinții nu cunosc personalitatea propriului copil. Educația copilului este factorul principal care dezvoltă personalitatea lui. În educația copiilor trebuie să existe între părinți și membrii familiei extinse înțelegere și acord în diferite probleme și de aici decurg normal și celelalte.

În activitatea de educație în familie un rol important îl are „**climatul**” care este rezultatul raporturilor dintre membrii familiei. Aceste raporturi și caracterul lor pot forma „**climatul pozitiv**”(favorabil) sau „**climatul negativ**”(nefavorabil) educației, adică formarea copilului ca cetățean, ca om.

Raporturile dintre părinți și copiii acestora sunt raporturi educative, cu repercusiuni asupra formării lor, lucru de care ar trebui să fie conștienți toți părinții. Atitudinile, comportamentul nostru, vorbele noastre, ale părinților influențează atitudinile, comportamentul și modul de a fi al copiilor.

Voi enumera câteva din posibile atitudini și comportamente ale părinților și bunicilor și implicațiile lor în formarea profilului moral al copilului.

➤ „**Familia severă**”- în anumite limite în prima ordine, disciplină, seriozitate, asigură unitate și echilibrul familiei.

Severitatea este necesară în raporturile educaționale din familie, dar cu măsură. Ce s-ar întâmpla în cazul în care părinții aplica copiilor pentru orice abatere pedepse? Atunci copilul crește

timorat cu gândul pedepsei, ascunde greșelile făcute, simte nevoia să mintă, se îndepărtează afectiv și efectiv de părinți și își caută înțelegerea și afectivitatea în altă parte. Așa se nasc „găștile” și „bandele” de minori. Mai gravă este situația când părinții sunt împărțiți în „tabere”: unul sever și unul indulgent. Astfel se formează viitorul demagog, viitorul ipocrit, trăsături de personalitate pe care nu și le dorește nici un părinte pentru copilul său.

- **„Familia permisivă”** stă la polul opus al familiei severe, are un climat de „puf”. Asemenea copil va fi neajutorat, un egoist, un meschin, căci în familie îi este permis orice, el are numai drepturi, în timp ce părinții, doar datorii. Un asemenea copil se adaptează și se încadrează cu mari dificultăți în colectivele de școală sau mai târziu la locul de muncă.
- **„Familia rigidă”** prejudiciază maturizarea copiilor, generând lipsa de încredere în sine, teama de nereușita și sancțiune. Cadrul didactic trebuie să intervină, după ce cunoaște situația reală, prin vizite la domiciliu, discuții cu părinții (în particular, nu în ședințe) sugerându-le cu discreție, tact și calm în ce mod și sub ce formă se poate atenua și echilibra severitatea. Acesta trebuie să fie în postura sfătuitorului și nu a judecătorului.
- **„Familia libertină”** creează o atmosferă lejeră, prezentând riscul de a întârzia sau împiedica maturizarea socială a copiilor datorită preocupării excesive a unui părinte sau a ambilor pentru ei înșiși.

Cadrul didactic trebuie să intervină pentru a dezvolta siguranța de sine în sensul obținerii unor rezultate bune la învățătură, capacitatea de decizie, spiritul de independență.

Punerea fermă în gardă a părinților în legătură cu pericolul evoluției nefavorabile a copiilor este posibilă și necesară.

Părinții trebuie să înțeleagă bine relație dintre fapta și măsura ei educațională. În climatul educațional sunt necesare toate ipostazele acestuia (severitatea și blândețea, afectivitatea și sobrietatea, larghețea și strictețea) toate însă cu măsură și la timp, orice exces fiind păgubitor în sfera formării umane.

Educația Outdoor

prof. înv. preșcolar Dincă Mădălina

➤ Ce este educația outdoor?

Termenul „*outdoor*” (provine din limba engleză) sună modern, provocator, creativ și totuși parcă inaccesibil pentru cei care se ocupă de educația copiilor din țara noastră.

Educația outdoor este o formă de educație ce se desfășoară în aer liber, care, în accepțiunea sistemelor de educație din alte țări europene, și nu numai, are la bază învățarea prin contactul direct cu elementele naturii și a mediului înconjurător apropiat.

➤ De ce activități outdoor?

„Când aud, uit. Când văd, îmi aduc aminte. Când fac, învăț.”

(proverb chinezesc)

Activitățile de tip outdoor vizează explorarea posibilităților de utilizare a aerului liber și a cadrului natural ca spațiu de învățare și formare a unor deprinderi pentru a lucra tematic, folosind acest spațiu într-un mod interdisciplinar/ integrat.

➤ Experiențele de învățare de înaltă calitate în aer liber au dovedit că:

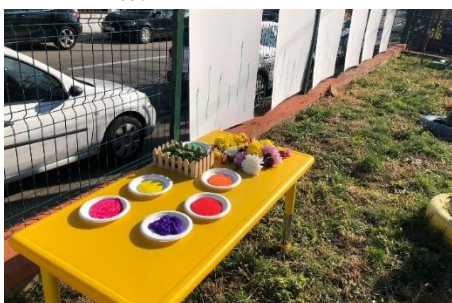
Dezvoltă o gândire reflexivă și curioasă împreună cu abordări de rezolvare a problemelor în situații „reale”

- Ajută la dezvoltarea motorie grosieră și fină
 - Încurajează dezvoltarea holistică a copiilor
 - Dezvoltă abilitățile de colaborare și comunicare
 - Dezvoltă dragostea, aprecierea și respectul pentru natură și tot ceea ce trăiește
 - Oferă beneficii pentru sănătate fizică și mentală
 - Dezvoltă încrederea și stima de sine
 - Dezvoltă rezistența și adaptabilitatea în circumstanțe diverse ocazionale
 - Permite copiilor să fie mai capabili să identifice pericolele și riscurile
- Cercetările confirmă

Un studiu recent inițiat de Institutul American de Cercetare a demonstrat că preșcolarii li s-au îmbunătățit achizițiile la Domeniul Știință în procent de 27%.

➤ Activitățile outdoor desfășurate cu preșcolarii pot fi organizate sub formă de:

- ✓ Ateliere de creație
- ✓ Activități sportive
- ✓ Excursii
- ✓ Jocuri diverse
- ✓ Activități practic-gospodărești
- ✓ Etc.

Trăim într-o parte frumoasă a lumii, dar atât de mulți oameni nu văd ce este în jurul lor. Vrem ca preșcolarii noștri să înțeleagă că învățarea are loc peste tot, în interior și în exterior. Important este să profitați de oportunități, să fiți pozitivi și să căutați noi provocări. Nu ne oprim niciodată să învățăm!

Sănătatea, bunul cel mai de preț!

prof. învă. preșcolar. Stoica Gabriela/ Radu Oana

“Nouă zecimi din fericirea noastră au la baza sănătatea. Cu ea, totul este un izvor de putere și bucurie. Fără ea, nu este nici un bine, indiferent de ce natură ar fi.”

Sănătatea este cel mai de preț bun pe care îl poate avea un om. Sănătatea adevărată înseamnă acțiune educativă atât asupra corpului cât și a psihicului. Aceasta permite omului să-și îndeplinească cu randament maxim și eficient rolul în societate. Sănătatea unui adult depinde în mare măsură de evoluția lui din perioada copilăriei și a adolescenței, când activitatea individului se desfășoară mai ales în cadrul colectivității. De dobândirea unui stil de viață sănătos și de starea de sănătate depind dezvoltarea organismului copilului și activitatea școlară.

Alimentația nesănătoasă, lipsa exercițiului fizic, abundența în oferte pentru consum de substanțe periculoase, corelate cu neglijarea parentală sau abuzul asupra copilului în familie și la școală, presiunea în grupurile de adolescenți în vederea asumării de comportamente cu risc (debut prematur al vieții sexuale, consum alcool/droguri, fumat, abandon școlar) generează riscuri multiple pentru generații de copii și adolescenți, care nu au șanse corecte la sănătate, protecție și o calitate adecvată a vieții.

Educația sanitară își extinde sfera de activitate asupra întregii populații, având obiectivele, conținutul și metodele sale proprii, diferențiate în raport cu particularitățile grupelor de populație și ale problemelor de sănătate abordate.

În acest sens, în cadrul activității de educație sanitară cu preșcolarii se conturează o serie de obiective și o problemă specifică, în strânsă colerație cu particularitățile morfofuncționale și neuropsihice ale copiilor la această vârstă.

În genere discutând, principalele obiective ale educației sanitare în instituțiile pentru preșcolari, pot fi sintetizate astfel:

- Elaborarea deprinderilor și formarea obișnuințelor igienice necesare călirii organismului și măririi rezistenței nespecifice, dezvoltării armonioase a copilului, menținerii și promovării sănătății acestuia;
- Înzestrarea sistematică a copiilor cu noțiuni elementare privind problemele de igienă individuală și colectivă specifice vârstei;

- Dezvoltarea unor atitudini și a unui comportament igienic, care să permită copiilor să acționeze în folosul sănătății proprii și al colectivității.

După cum se știe, procesul instructiv – educativ din grădinița este, în esență, un proces formativ. Deși cele două aspecte ale activității – instrucția și educația – desfășurate sub directa îndrumare a educatoarei sunt strâns legate între ele, condiționându-se reciproc, totuși, predominanta este componenta educativă, instruirea realizată în instituția preșcolară având, în primul rând, un caracter formativ.

Dar, educația sanitară în instituțiile pentru preșcolari își extinde sfera de acțiune și la adulții care, prin profilul lor profesional, prin îndeplinirea atribuțiilor în cadrul muncii curente, pot exercita influențe – favorabile sau negative, în raport cu nivelul lor de cultură sanitară – atât asupra sănătății copiilor, cât și asupra educării lor igienico-sanitare.

Personalul îngrijitor de diferite categorii, personalul administrativ, părinții copiilor, ca și personalul didactic și de conducere trebuie să fie el însuși instruit și educat asupra cerințelor igienice ale activității în instituția preșcolară.

Pornind de la aceste considerente, se poate conchide că, pentru buna organizare și desfășurare a activității de educație sanitară în grădiniță, sunt necesare două categorii distincte de specialiști: cadrele medico-sanitare care deservește instituția preșcolară și cadrele didactice, educatoarele.

- Cadrele medico-sanitare au următoarele sarcini principale: munca de coordonare și îndrumare a activității de educație sanitară desfășurată de educatoare cu preșcolarii; educația sanitară a personalului îngrijitor, administrativ și de conducere; educația sanitară a părinților în colaborare cu personalul didactic.
- Cadrele didactice, educatoarele, a căror sarcină principală este desfășurarea activității de educație sanitară cu copiii în cadrul procesului instructiv – educativ, participă totodată la munca de educație sanitară cu personalul îngrijitor și efectuează, în colaborare cu medicul (cadrul sanitar), educația sanitară a părinților.

Metoda proiectelor tematice

prof. înv. preșcolar Rădulescu Nicoleta

Metoda proiectelor tematice a fost inițiată de John Dewey, care, la sfârșitul secolului al XIX-lea, bazându-se pe teoria interesului, a elaborat o programă fundamentată pe necesitățile și posibilitățile copilului. În al doilea deceniu al secolului XX, W. Kilpatrick popularizează ideile lui Dewey – aplicând în școlile americane metoda proiectelor, al cărei scop principal era armonizarea școlii cu societatea. Metoda răspundea cerințelor educației pragmatice americane, **punând accent pe acțiune, eficiență și independență în gândire**. Ulterior, metoda a fost adaptată și vârstelor timpurii, în Europa ajungând varianta propusă de S. Chard și L. Katz. Așadar, planificarea activității pe teme sau metoda proiectelor la copiii preșcolari este un concept prezent și înainte de 1960, popularizat în anii 1960 și 1970 și care cunoaște acum o revenire.

În ceea ce privește învățământul românesc, metoda proiectului s-a generalizat la nivelul învățământului preșcolar începând cu anii 2001-2002. Cert este faptul că actualele orientări atribuie noi semnificații și conținuturi metodei proiectelor, precum și un loc aparte în cadrul procesului educațional. Învățământul preșcolar ca parte

integrantă a învățământului preuniversitar, urmărește să-i permită fiecărui copil să crească și să se dezvolte în propriul ritm. Proiectul tematic este activitatea cel mai pregnant centrată pe elev, este un demers didactic în grup, într-o interacțiune continuă prin care se urmărește integrarea noilor informații în structuri cognitive proprii și transferarea lor în conținuturi noi, aplicabile practic.

Metoda proiectelor, ca strategie de învățare și evaluare, reprezintă abordarea educațională propusă de programa preșcolară, în care lucrul în echipă și acțiunea directă a copilului cu mediul sunt mijloacele de bază ale procesului de predare- învățare- evaluare. În centrul metodei proiectelor se află o temă, în a cărei abordare și soluționare vor fi implicate mai multe discipline. Predarea prin proiecte, contribuie la învățarea unui mod de „gândire interdisciplinară” și a unui mod de abordare unitar, modul integrat. Maniera integrată presupune abordarea realității printr-un demers globalizat, în cadrul căruia tema se lasă investigată cu mijloacele diferitelor științe, dispărând granițele dintre variatele categorii.

În curriculum actual experiența directă prin contact cu mediul concret face posibilă înțelegerea informațiilor obținute prin toți analizatorii. Se dezvoltă prin joc și activități atractive, capacitatea de a prelucra informații într-un fel unic, conform unicității personalității copilului.

- Copiii învață să sesizeze aspecte esențiale ale obiectelor, fenomenelor, proceselor din jurul lor, să se organizeze în spațiul limitat sau infinit pentru ei, învață să caute într-un mod nou, cooperând în grup.

- Explorează din proprie inițiativă sau conform unui algoritm stabilit, învață să-și verifice rezultatele.

- Găsesc soluții, răspunsuri la probleme.

- Își exprimă fără reținere ideile, emoțiile, trăirile.

- Intuiesc cum se va finaliza o acțiune, o plimbare, proiectul.

- Relaționează eficient pentru realizarea sarcinilor, pentru un scop comun.

- Combină inteligent materialele, ideile, realizând lucruri și idei noi.

- Vizualizează comportamente, relații diferite și învață să le clasifice.

- Copiii argumentează alegerile, faptele, dau explicații, concep strategii de învățare, își valorifică informațiile anterioare în situații noi de învățare, interpretează roluri, învață să unifice rezultatele pentru aflarea adevărului despre o situație.

- Copiii demonstrează prin implicare, căutare, investigare, competențele individuale dar și competențe de relaționare.

- Proiectele valorizează copiii.

- Proiectul oferă posibilitatea reflecției asupra rezultatelor, comportamentelor în timpul lucrului, asupra implicării, asupra produselor realizate, asupra consecințelor, iresponsabilității în respectarea regulilor, etapele proiectării.

Lumea în care se nasc copiii de astăzi este într-o permanentă schimbare, este complexă, iar aceștia trebuie pregătiți să înțeleagă și să accepte modificările, să devină ei înșiși factori ai schimbării viitoare. De aceea, nu contează cantitatea cunoștințelor, ci competențele psiho-sociale formate copiilor, capacitatea de luare a deciziilor, rezolvarea situațiilor problemă, gândirea creativă, empatia.

Cum să-mi gestionez emoțiile?

prof. învă. preșcolar Mihalcea Ramona

Cum pot să mă **calmez**

Să ne jucăm cu ...

emoțiile

Așează emoțiile „la locul lor”!

- ☺ „iubire” în mijlocul tabelului
- ☺ „frica” la mijloc, pe linia de jos
- ☺ „veselie” în colțul din stânga sus
- ☺ „bolnav” la mijloc, pe coloana din stânga
- ☺ „furie” în colțul din stânga jos
- ☺ „tristețe” în colțul din dreapta sus
- ☺ „somnoros” în colțul din dreapta jos
- ☺ „mirare” la mijloc, pe coloana din dreapta
- ☺ „rușine” la mijloc, pe linia de sus

Totul despre mine

EU SUNT:

Am ani

PRIETENII MEI SE NUMESC:

Locuiesc
în...

Culoarea mea
preferată este:

Personajul
meu
preferat
este:

Animalul
meu
preferat
este:

Jocurile mele preferate sunt:

Știu să...

Când voi fi
mare,
vreau
să devin...

Importanța grădiniței în viața copilului

prof. învă. preșcolar Morlovea Angela

Ținând cont că o parte considerabilă din viața copilului se va desfășura în grădiniță, esențială în dezvoltarea celui mic este armonia dintre mediul familial și cel educațional. De aceea, atunci când ești în căutarea unei grădinițe, este extrem de important să ai în vedere influența acestei relații asupra copilului tău.

□ Extinderea socială

Începerea unei grădinițe presupune o nouă extindere a câmpului interacțiunilor sociale. Deși familia este cea care are în continuare o influență dominantă, copilul este confruntat cu un alt mediu, structurat diferit. La grădiniță, copilul descoperă o altă dimensiune a relației cu adultul care nu mai este mama, tata, bunicul sau bunica... Acum este momentul în care copilul începe să își stabilizeze imaginea de sine, să perceapă și să accepte și alte opinii și abordări ale celorlalți copii și să ajungă la un consens de coexistență cu aceștia.

Când căutăm grădinița, căutăm un spațiu în care interacțiunea și cooperarea sunt valorificate din prisma schimbărilor pe care le vor aduce în percepția și modul de relaționare al celor mici cu ceilalți. Această interacțiune îi va ajuta să comunice mai bine și să își formeze o viziune mai coerentă asupra vieții și a celor din jur, determinându-i să renegocieze dimensiunile

egoiste inerente ale personalității. O grădiniță sănătoasă este cea în care se pune accentul pe cooperare și colaborare, pe dorința intrinsecă de a primi și de a da.

□ Despre contextul educațional sau cum hrănim creativitatea

Copiii se nasc cu un simț creativ inedit, care trebuie îngrijit și hrănit cu multă atenție, sârguință și dedicare pentru a fi păstrat cu trăinicie pe tot parcursul vieții.

Un secret important de știut este acela că mediul și structura contextului educațional în care se desfășoară activitatea au o influență importantă asupra creativității și curiozității manifestate de cel mic.

Fiecare obiect și arie de experiență din sala de grupă, modul în care sunt organizate activitățile, calitatea resurselor educaționale folosite au un aport major în sporirea unei creativități sănătoase la nivel cognitiv.

□ Siguranța și securitatea la grădiniță

Printre cele mai importante aspecte sunt siguranța și securitatea. Iar atunci când spunem siguranță, ne referim atât la o securitate fizică care ține de mediu, de supraveghere, de interacțiune și așezare în spațiu, cât și de o siguranță emoțională prin care copilul se simte îngrijit, iubit și ocrotit.

□ Jocul la grădiniță

Jocul ca exercițiu de explorare și de cunoaștere a lumii este forma cea mai pură a învățării și cercetării, mai ales la vârste atât de fragede. Atunci când intri pentru prima dată într-o grădiniță, trebuie să simți acel haos organizat al lucrurilor muncite, al desenelor create, al acuarelelor și creioanelor jucăușe, al plastilinei și al hârtiei neascultătoare. Un loc prea ordonat este, prin urmare, un loc lipsit de creativitate, trudă și joc...

În concluzie, rolurile și beneficiile grădiniței sunt:

- Îl învață pe cel mic să socializeze și să comunice prin nenumărate modalități cu mediul înconjurător;
 - Contribuie activ la formarea limbajului și a unei vorbiri corecte, relevante și coerente;
 - Îi insuflă celui mic valori puternice care stau la baza vieții de adult precum politețea, bunul-simț și responsabilitatea;
 - Contribuie la dezvoltarea intelectuală și emoțională a copilului;
 - Îl învață pe cel mic să fie independent în mișcări, inițiative și gândire, putând ușor-ușor să își poarte de grijă singur;
 - Îl învață pe cel mic să asculte și să se facă ascultat, să obțină lucrurile de care are nevoie fără a invada dorințele și spațiul celorlalți copii;
 - Îi oferă copilului modele demne de urmat, indiferent că vorbim de educatoare sau alți reprezentanți ai instituției (ajutorul de educatoare, îngrijitoarea, asistenta etc.);
 - Care este vârsta potrivită să începem grădinița?
- Copiii care încep grădinița la o vârstă timpurie devin mult mai sociabili și fac progrese mai mari la nivel personal.

- *Vă așteptăm cu drag să ne vizitați!*

Metoda cubului – metodă interactivă de consolidare a cunoștințelor

prof. înv. preșcolar Marin Cristina

Pentru a reuși într-o lume în continuă schimbare, copiii au nevoie să selecteze și să prelucreze informațiile în mod eficient, să integreze cunoștințele noi în sistemul celor deja existente.

Din vastul complex metodologic am selectat și aplicat metode de predare-învățare tradiționale cu metode active și interactive: cubul, ciochinele, piramida, explozia stelară, turul galeriei, tehnici și procedee care implică preșcolarul în procesul de învățare prin cooperare, care au contribuit la dezvoltarea gândirii critice, stimularea creativității, dezvoltarea interesului pentru învățare în sensul participării active la propria formare.

Învățarea activă înseamnă procesul de învățare calibrat pe interesele, nivelul de înțelegere, nivelul de dezvoltare al participanților la proces. În cadrul învățării active se pun bazele unor comportamente, de altfel observabile:

- Comportamente ce denotă participarea (preșcolarul e activ, răspunde la întrebări, ia parte la activități);
- Gândirea creativă (copilul are propriile sale sugestii, propune noi interpretări);
- Construirea cunoștințelor (în loc să fie pasiv, preșcolarul îndeplinește sarcini care îl vor conduce la înțelegere).

Metodele de învățare activă fac activitățile interesante, ajută copiii să realizeze judecăți de substanță și fundamentate, îi sprijină în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală. Una dintre metodele active aplicate la grupa mică cu succes este **metoda cubului**, strategie de predare-învățare ce urmărește un algoritm ce vizează descrierea, comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective. CUBUL este o tehnică prin care se evidențiază activitățile și operațiile de gândire implicate în învățarea unui conținut. Această metodă didactică are următoarele etape:

I. Se realizează un cub ale cărui fețe pot fi acoperite cu hârtie de culori diferite sau se lipesc diferite imagini. Pe fiecare față a cubului se scrie câte una dintre următoarele instrucțiuni: **DESCRIE**, **COMPARĂ**, **ANALIZEAZĂ**, **ASOCIAZĂ**, **APLICĂ**, **ARGUMENTEAZĂ**. Este recomandabil ca fețele cubului să fie parcurse în ordinea prezentată, urmând pașii de la simplu la complex.

II. Anunțați tema/subiectul pus în discuție;

III. Împărțiți grupul de copii în 6 subgrupuri, fiecare urmând să examineze tema aleasă din perspectiva cerinței de pe una din “fețele” cubului, astfel:

Descrieți – priviți obiectul cu atenție și descrieți ceea ce vedeți; Ce este?, Cum arată?

Comparați - Cu cine se aseamănă?, Prin ce diferă?

Asociați - la ce vă face să vă gândiți? Ce vă inspiră? Eliberați-vă mintea și căutați asociații pentru acest obiect.

Analizați – spuneți cum este făcut, din ce și ce părți conține?

Aplicați: - Cum poate fi utilizat? Ce poți face cu el?,

Argumentați - pro sau contra. Luați o poziție și folosiți orice fel de argumente logice pentru a pleda în favoarea sau împotriva subiectului. E bun sau rău?, De ce?

▪ Exemple de jocuri:

Cubul pisicuței , cubul anotimpurilor, cubul toamnei, cubul florilor, cubul personajelor din povești, cubul iernii .

Am folosit metoda cubului la grupa mare, dar ținând seama de particularitățile lor de vârstă și individuale, utilizând imagini sau semnificația culorilor în loc de cea a cifrelor.

Este o strategie care facilitează analiza unui subiect din diferite puncte de vedere, metoda poate fi folosită în orice moment al activității și oferă preșcolariilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unor abordări complexe.

Lucrul individual, în echipe sau participarea întregii grupe de copii la realizarea cerințelor „cubului” este o provocare ce determină o întrecere în a demonstra asimilarea corectă și completă a cunoștințelor.

Metoda cubului poate fi folosită la orice grupă de vârstă, la preșcolari mici putându-se folosi doar trei din cele șase fețe ale cubului.

De exemplu după observare florilor de primăvară, prin metoda cubului se consolidează cunoștințele însușite. Fețele cubului vor cuprinde următoarele imagini:

Care sunt avantajele folosirii metodei „Cubul”?

Preșcolarii își folosesc reprezentările, cunoștințele anterioare, capacitățile cognitive, pentru o cunoaștere constructivistă a realității.

- Se realizează conexiuni între mediul înconjurător și propria persoană.
- Se efectuează asocieri, comparații, sinteze.
- Se sistematizează cunoștințele și exprimarea lor verbală într-un mod cât mai expresiv.
- Își exersează calități ale gândirii: fluență, flexibilitate, originalitate.
- Se formează abilități de comunicare și cooperare .
- Asigură elevului condiții optime de a se afirma individual și în echipă;
- Dezvoltă gândirea critică și motivația pentru învățare;

Care sunt dezavantajele folosirii metodei „Cubul”?

- Atunci când efectivul de copii este împărțit în cele 6 subgrupuri pot fi copii în subgrupurile respective care nu participă și ei la îndeplinirea cerinței ce le revine de pe una din fețele cubului.
- Sunt aleși de fiecare dată aceeași copii;
- Se produce indisciplina, se creează un zgomot oarecare ;
- Nu există un control precis asupra calității cunoștințelor dobândite de fiecare copil .

CONCLUZII

Metodele active acordă valoare activismului subiectului:valorifică gândirea critică / creativitatea; sistematizează experiențe subiective;presupun colaborare – cercetare comună.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Individualizarea și personalizarea fiecărui copil , valorizarea fiecăruia, posibilitatea educatoarei de a cunoaște capacitatea fiecărui preșcolar, obținerea de schimbări în plan cognitiv și atitudinal, stimularea lucrului în echipă sau individual, sunt avantajele multiple ale metodelor interactive , creative și le recomandă a fi folosite cât mai des.

BIBLIOGRAFIE:

„ Metode interactive de grup- ghid metodic” Ed. Arves

„Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar”, Ed. Humanitas, București, 2005.

„Curriculumul pentru învățământul preșcolar” – Bucuresti, 2008.

Cum implicăm familia în procesul de învățare al preșcolarului?

*prof. învă. preșcolar Ghigheană
Claudia*

Familia este primul educator al preșcolarului, iar rolul acesteia în activitatea de învățare este semnificativ și important pentru o dezvoltare armonioasă a personalității educatului.

Potrivit lui **Augusto Cury** părinții trebuie să dețină un set de deprinderi și abilități astfel încât să-i

transforme în părinți străluciți care să dezvolte copiii spiritual de observație, curajul, optimismul, răbdarea, perseverența. Altfel spus „*pregătește-ți copilul pentru a fi-căci lumea îl va pregăti pentru a avea*”.

Educatorul în parteneriat cu familia lucrează pentru buna creștere și dezvoltare a preșcolarului. La fel cum un arhitect construiește o casă începând cu fundația, la fel și aceștia construiesc întâi o bază solidă, reprezentată de valorile transmise și insuflăte copilului.

În cadrul *parteneriatului grădiniță-familie*, activitățile inițiate sunt importante, dar și buna organizare a acestora are un rol definitoriu. Printre modalitățile prin care parteneriatul educațional se materializează sunt *atelierile de lucru cu părinții*, *voluntariatul* și *acțiunile comune părinți-copii*, curricular sau extracurricular, sub formă de concursuri, expoziții, acțiuni umanitare, socio-educative.

Atelierele de lucru cu părinții sunt *activități pe teme de interes* pentru părinți și copii. Atelierele presupun implicarea *activă și directă* a părinților și reprezintă o acțiune benefică. Părintele poate fi observator sau participant activ, în funcție de aptitudinile sale. Acesta poate citi copiilor o poveste, îi poate învăța o poezie, un cântec, un dans, un joc sau chiar le poate oferi o *experiență autentică* de învățare ajutându-se de pasiunile și abilitățile sale utilizate poate chiar la locul de muncă (de exemplu un cofetar poate organiza și susține un atelier de gătit cu sprijinul cadrului didactic, oferindu-le în felul acesta copiilor o experiență senzorială, autentică). Copilul învață prin prisma activității, iar în același timp și adultul acumulează o serie de informații despre progresul copilului, îl poate observa în grupul de colegi. **Voluntariatul** reprezintă o altă modalitate de participare a părinților la activitățile educative și implicat în procesul de învățare al preșcolarului. Această acțiune este prin denumire una voluntară, inițiată de adult și realizată cu acordul profesorului și a conducerii unității. De altfel, și **acțiunile comune părinți-copii** au o importanță semnificativă în cadrul unui parteneriat funcțional. Aceste acțiuni trebuie să fie atent planificate și pregătite, părinții contribuind direct și având roluri și responsabilități. Se pot organiza *concursuri* dintre părinți și copii, *expoziții și tombole*, în cadrul cărora părinții să lucreze împreună cu copilul pentru a realiza un produs, o sarcină, o activitate cu multiple beneficii de ambele părți.

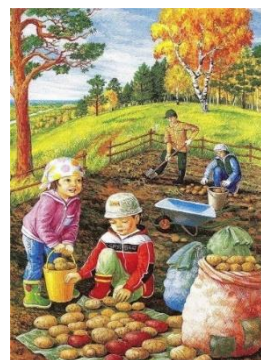
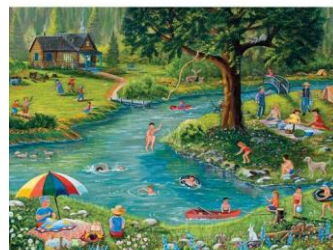
Copiii învață cel mai ușor atunci când văd în jurul lor exemple de comportamente pozitive. Așadar nu este suficient să le spunem care este comportamentul potrivit. La această vârstă copiii imită comportamentele adulților, de aceea un mediu stimulat și cu experiențe bogate îl vor ajuta în procesul de învățare și de formare a personalității.

Roata anotimpurilor (fișă de lucru)

prof. învă. preșcolar State Daniela

1. Unește cu o linie fiecare imagine cu anotimpul potrivit acesteia.

2. Privește cu atenție imaginea următoare și răspunde întrebărilor.

Ce observi?

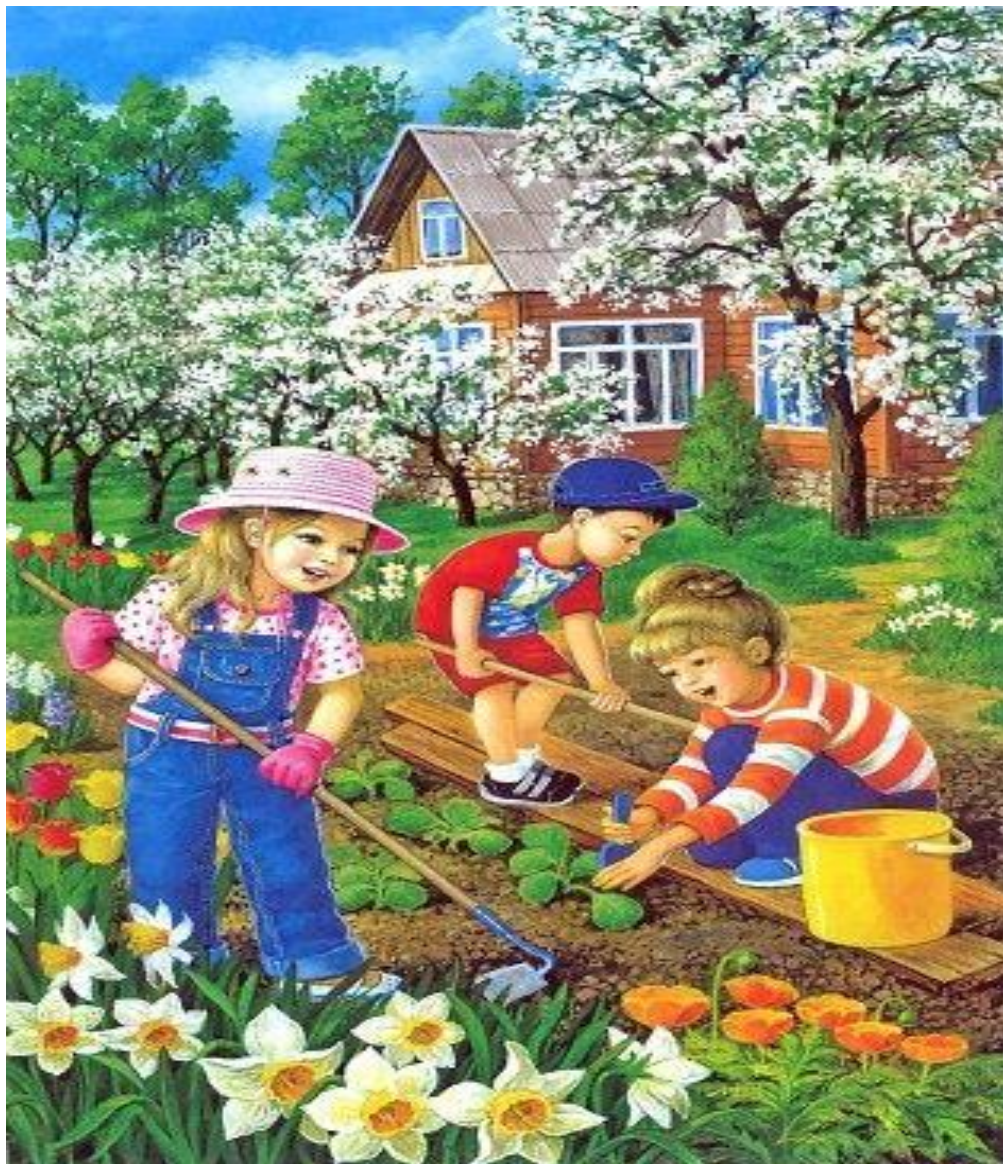
Ce fac copiii?

Unde se află ei?

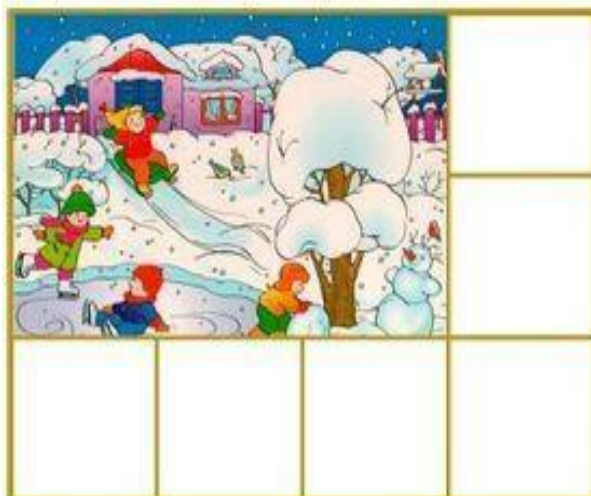
În ce anotimp se află ei?

Dar noi, în ce anotimp suntem?

Găsește două diferențe între anotimpul primăvara și anotimpul vara.

3. Decupează jetoanele cu obiecte vestimentare și lipește-le în căsuțele destinate fiecărui anotimp.

Proiect Etwining- Color of nature-

prof. înv. preșcolar Beldiman Cristina

Combi-națiile incredibile de culori îmbracă pământul și îți dau impresia că natura vrea din tot dinadinsul să ne arate în fiecare moment cât este de frumoasă. Natura este o permanentă sursă de inspirație și oferă mereu peisaje deosebite, care ne lasă fără cuvinte atunci când avem ocazia să le admirăm.

Observarea diferitelor animale și plante, alergarea, cățărutul în copaci, jocul cu pământul, sunt printre activitățile de care copiii se pot bucura întotdeauna.

„Deci, ce putem face pentru a crește gradul de conștientizare privind protecția mediului și dragostea față de natură la copii?”

Am decis să realizăm acest proiect pentru a insufla copiilor importanța protejării naturii, rolul activităților în aer liber și pentru a conștientiza schimbările care au loc în fiecare. Proiectul nostru va fi realizat în patru culori și patru sezoane.

PARTENERI :

PROCEDURĂ DE LUCRU:

OCTOMBRIE 2021 - Întâlnire introductivă a partenerilor

NOIEMBRIE 2021

- Auto-identificarea partenerilor prin twinspace
- Adăugarea studenților la proiect și pregătirea videoclipurilor de prezentare a studenților
- Webinar pentru parteneri pe twinspace
- Crearea logo-ului, banner-ului și selecției mascotelor pentru proiect
- Pregătirea sondajelor, publicarea lor pe site-ul școlii și pe conturile sociale

1 NOIEMBRIE - 15 DECEMBRIE 2021 Sezonul de toamnă

15 DECEMBRIE 2021 – 15 FEBRUARIE 2022 Sezonul de iarnă

15 FEBRUARIE – 15 MARTIE 2022 Sezonul de primăvară

15 MARTIE – 15 MAI 2022 Sezonul de vară

MAI 2022

- Pregătirea produselor comune
 - Diseminare
 - Evaluarea proiectului

REZULTATE PRECONIZATE:

- *Să conștientizeze importanța naturii;*
- *Să se dezvolte în armonie cu natura și iubind natura;*
- *Să învețe să respecte habitatele viețuitoare din natură;*
- *Să diferențieze culorile oferite de natură;*
- *Să dezvolte capacitatea de a distinge diferența dintre anotimpuri;*
- *Să se adapteze la viața lumii moderne, prin integrarea naturii în viața digitală.*

LOGO

POSTER

COLORS OF NATURE

*E*ducația financiară prin joc

prof. învă. preșcolar Zamfirescu-Drăguț Georgiana

Responsabilitatea de a crește copii capabili, responsabili, încrezători și care se pot adapta ușor, necesită răbdare și tenacitate. Un aspect critic care este omis des este educația financiară pe care trebuie să o oferim copiilor noștri.

Cum să începem educația financiară a copiilor?

Discuțiile despre bani devin importante pe măsură ce un copil crește. ”Băiețelul meu obișnuiește să ne ceară să-i cumpărăm orice jucărie vede în reclame la TV. Ceea ce ne este fizic imposibil, plus că nu vrem să-l obișnuim că orice vede trebuie doar să-l ceară și-l va avea”(părinte A.P.grupa mare ”Strumfii”).

Nu toți părinții vor să discute însă cu copiii despre bani, întrebându-se dacă nu e cumva prea devreme pentru asta.” Personal cred că astfel de discuții pot fi începute de când copilul este mic, în special atunci când începe să ceară lucruri. Cred eu, el trebuie să realizeze că toate acele lucruri costă bani și nu pot fi pur și simplu luate din magazin. Astfel, poate începe să înțeleagă importanța și utilitatea banilor”(părinte S.N. Grupa mare ”Mica sirenă”).

Exemplul personal: plătind cumpărăturile cu bani gheață:

Cel mai simplu mod este de a face educație financiară cu un copil este să folosim bani când suntem cu ei: să-i luăm cu noi la cumpărături și să folosim bani în fața lor, plătind cash, iar nu cu card. Asta îi va ajuta să înțeleagă că pentru a avea un lucru din magazin, trebuie să dăm bani (îi vede fizic). Uneori părinții obișnuiesc să îi dea bănuți copilului, să plătească el pentru o bomboană sau ciocolată și să primească restul înapoi. Astfel el se implică !

Un alt obicei sănătos este acela de a-i încuraja să economisească într-o pușculiță. Pot pune banii deoparte în ideea că atunci când strâng o anumită sumă, vom pune și noi părinții ceva și-și vor cumpăra un obiect pe care îl doresc (o bicicletă, un calculator al lor, etc).Sau când le dăm bani de buzunar, îi putem încuraja să pună ceva deoparte, în pușculiță.

Inițial noi am încercat asta cu o pușculiță ceramică în formă de autobuz, până când a scăpat-o pe jos și s-a spart. Ulterior am cumpărat o alta metalică, cu Fulger McQueen pe ea (e preferatul lui).

Două abordări legate de pușculiță:

- putem lua una din care se pot scoate bani oricând, urmând ca banii scoși să fie completați ulterior
- sau există cele care trebuie sparte/tăiate pentru a scoate bani – utile ca sa-l învățăm să strângă sume mai mari pentru a lua ceva mai important pentru el. Eu am preferat această a doua variantă.

Desigur, este evident că dacă încurajăm copilul să strângă bani, ar fi nepotrivit ca atunci când noi înșine rămânem fără bani, să luăm banii din pușculița lui fără a-i cere acordul. Să nu uităm că din clipa în care i-am dat, acei bani sunt ai lui și nu ne mai aparțin.

Jocuri financiare

Există o serie de jocuri care pot ajuta copiii să învețe ABC-ul financiar. În funcție de vârsta lor, cele mai cunoscute sunt Monopoly sau Cashflow (varianta pentru copii a jocului lui Robe O altă aplicație în acest sens este Tycoon.

Oferindu-le copiilor ocazia de a înțelege de unde apar banii și de a avea sume mici de bani, îi ajutăm să învețe gestionarea lor, lecție care le va fi de folos ca adulți.

Dar câți dintre noi au auzit de inteligența financiară și cum aceasta ne ajută să devenim niște adulți responsabili financiar? În momentul de față statul se implică prea puțin în educația financiară a copiilor noștri. De aceea această responsabilitate revine familiei. Cu cât dezvoltăm inteligența financiară a copiilor noștri mai devreme, cu atât le oferim un start mai bun în viață. Începe prin joc.

Jocurile în familie sunt cele mai îndrăgite și apreciate activități pentru copii. Există o multitudine de opțiuni de board-games din care poți alege varianta care ți se potrivește cel mai bine. Învățarea prin joc este cea mai eficientă metodă de educare a copiilor. Fă paralele între joc și viața reală, astfel copilul își va aminti regulile și când va fi mare. Oferă-i un buget săptămânal. Așa va învăța să facă diferența între nevoi și dorințe și va prioritiza nevoile pentru a se încadra în buget.

Dacă cheltuie banii înainte de a primi următoarea sumă și dorește să facă o nouă achiziție, rezistă tentației de a-i oferi un avans pentru a-l învăța să își administreze banii și să aștepte pentru

îndeplinirea dorințelor. Încurajează-l să păstreze bunurile achizițiilor pe care le-a făcut ca să poată analiza singur pe ce a cheltuit banii și să decidă dacă vrea să schimbe ceva în administrarea finanțelor lui.

Vârsta școlară este cea mai potrivită perioadă pentru a începe responsabilizarea financiară a copilului. La această vârstă este deja familiarizat cu cifrele și este posibil să vadă la ceilalți copii, la școală, bani de buzunar și astfel se va integra în tendințe.

Bibliografie:

- L. Georgescu-Goloșoiu "Educația financiară prin joc"- auxiliary curricular, Editura Explorator, București, 2018;
- Îndrumar de educație financiară <https://edufin.md/indrumar-de-educatie-financiara/> ;

***E**moțiile mele – dezvoltarea inteligenței emoționale prin joc*

prof. învă. preșcolar Toader Veronica/ Nechita Corina

ARGUMENT:

Inteligența Emoțională reprezintă capacitatea de a conștientiza, controla și manifesta emoțiile personale, respectiv de a gestiona relațiile interpersonale într-un mod eficient și empatic.

Când spunem despre o persoană că are inteligență emoțională ne referim, în general, la cineva care are o foarte bună capacitate de a empatiza cu ceilalți și, mai ales, de a le influența emoțiile. Oamenii inteligenți emoțional știu să îi “citească” pe ceilalți și să obțină maximum de beneficii din relațiile sociale, adaptându-și comportamentul în funcție, atât de persoană, cât și de context. Este deja bine cunoscut că inteligența emoțională este un ingredient cheie pentru succesul în viața personală și profesională și că doar IQ-ul academic nu este suficient pentru a reuși în viață. Mai mult, un nivel crescut al inteligenței emoționale este o caracteristică importantă a tuturor liderilor de succes.

In ce constă inteligența emoțională?

Exista trei abilități importante care compun inteligența emoțională și care pot fi educate încă din copilăria mică:

Înțelegerea emoțiilor se referă la capacitatea de a identifica și denumi corect stările emoționale, atât proprii, cât și pe cele ale celorlalți, dar și la capacitatea de a face discriminări fine între intensități diferite ale aceleiași stări emoționale, în special a celor mai “subtile” - de exemplu, starea de nervozitate a unei persoane, care poate fi mai mult sau mai puțin evidentă pentru ceilalți. Este vorba, în fapt, despre dezvoltarea capacității de a “citi” starea emoțională a celorlalți dincolo de modul în care aceștia se manifestă verbal sau comportamental. Această abilitate începe să se dezvolte mai ales după 4-5 ani, după ce, din punct de vedere neurologic, copilul a atins pragul de maturitate necesar pentru a înțelege ce gândesc alte persoane din perspectiva lor personală (“teoria minții”).

Exprimarea emoțională include manifestarea emoțiilor prin comportamente non-verbale (mimică, gestică, etc) și verbale (utilizarea cuvintelor potrivite, tonalitatea și prozodia limbajului, modularea limbajului pentru a exprima corect starea emoțională etc).

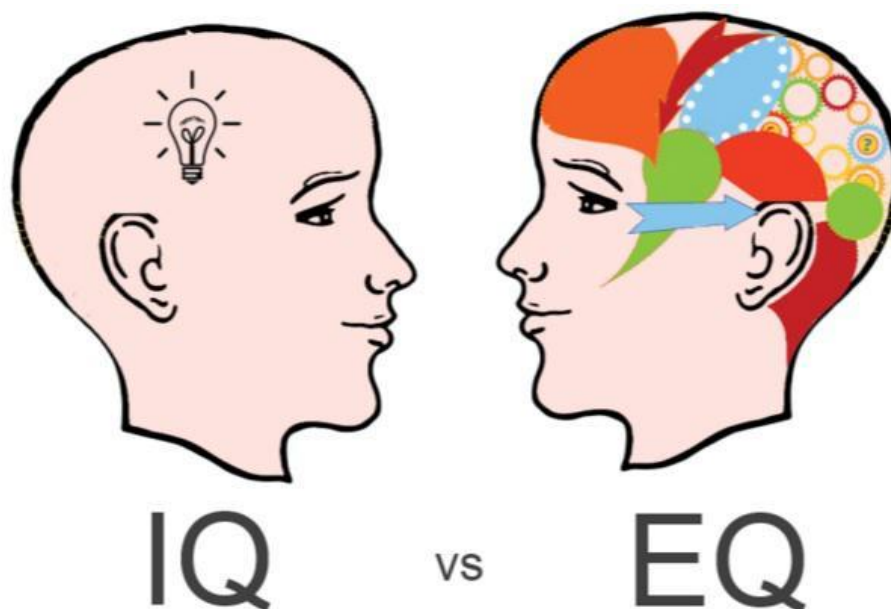
Autoreglarea emoțională constă în dezvoltarea capacității de autocontrol a emoțiilor, astfel încât comportamentul copilului să fie adaptat la cerințele vieții sociale. Autocontrolul înseamnă abilitatea de a inhiba sau de a modifica starea emoțională în funcție de context. Această este o abilitate care se îmbunătățește odată cu vârsta și care începe să devină vizibilă treptat abia după 5-6 ani, odată cu maturizarea lobului frontal al creierului responsabil de acest lucru.

Cum poate fi educată inteligența emoțională la copiii mici?

Parintii pot educa aceasta abilitate descriindu-si cu acuratete propriile stari emotionale si etichetandu-le verbal corect, precum si explicand copiilor ce simt si ce anume le-a generat acea stare emotionala (exemplu: “ma simt trist pentru ca... “ sau “sunt putin nervos pentru ca ma deranjeaza ...”). Citindu-le povesti si analizand trairile personajelor si consecintele comportamentelor lor in diverse situatii, copiii pot fi ajutati sa inteleaga mai usor relatia cauza-efect in plan emotional.

Atât cadrele didactice, cât și parintii sunt insisi model prin felul in care isi controleaza emotiile, astfel ca un bun exemplu de autocontrol este cea mai buna lectie de dezvoltare a inteligentei emotionale. Prin modul in care adulții reactioneaza ei insisi la emotiile celor din jur si la diverse situatii de viata, acestia ofera copiilor lor modele de “coping”, mai mult sau mai putin eficiente, pe care copiii le vor aplica la situatiile lor de viata viitoare.

Prin prezentul proiect de opțional dorim să dezvoltăm copiilor inteligența socio-emoțională prin joc. Astfel, o să desfășurăm periodic jocuri pentru dezvoltarea inteligenței emoționale și activități practice pentru o relaționare eficientă.

Bibliografie:

- ✓ Curriculum pentru educație timpurie 2019 ;
- ✓ Linda Lantieri - *Dezvoltarea inteligenței emoționale a copiilor* – tehnici de a cultiva puterea lăuntrică a copiilor, Editura Curtea Veche, 2017;

Metoda Piramidei

prof. înv. preșcolar Bondac-State Mirela

„Pentru a fi educatori perfecți, ar trebui să fim într-una conșienți nu numai de ceea ce se petrece înlăuntrul nostru, dar și de ceea ce simt acei cărora ne adresăm.”

Un rol important în activitățile creatoare desfășurate cu copiii îl are imaginația. Preșcolăritatea este prima perioadă în care copilul își manifestă și își dezvoltă aptitudini. Domeniile muzicii, ale desenului, ale picturii, colajului, modelajului, lecturii după imagini, jocurile de rol și de creație sunt abordate cu dezinvoltură, plăcerea deosebită oferindu-i ocazii de a trăi satisfacția.

Imaginația interacționează cu memoria, cu gândirea, cu limbajul. Ea este proprie numai omului, prin intermediul ei sfera cunoașterii umane se lărgeste mult și se poate realiza unitatea între trecut, prezent și viitor. Dezvoltarea imaginației depinde foarte mult și în mare măsură de nivelul limbajului. La preșcolar are loc o adevărată explozie a imaginației.

Metoda piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă (Tiron, Tufeanu, și Stanciu, 2017) are la bază împletirea activității individuale cu cea desfășurată în mod cooperativ, în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activității fiecărui membru al colectivului într-un demers colectiv mai amplu, menit să ducă la soluționarea unei sarcini sau a unei probleme date. Fazele de desfășurare a metodei piramidei sunt:

- 1. Faza introductivă:* profesorul expune datele problemei în cauză;
- 2. Faza lucrului individual:* elevii lucrează pe cont propriu la soluționarea problemei timp de cinci minute. În această etapă se notează întrebările legate de subiectul tratat.
- 3. Faza lucrului în perechi:* elevii formează grupe de doi elevi pentru a discuta rezultatele individuale la care a ajuns fiecare. Se solicită răspunsuri la întrebările individuale din partea colegilor și, în același timp, se notează dacă apar altele noi.
- 4. Faza reuniunii în grupuri mai mari.* De obicei se alcătuiesc două mari grupe, aproximativ egale ca număr de participanți, alcătuite din grupele mai mici existente anterior și se discută despre soluțiile la care s-a ajuns. Totodată se răspunde la întrebările rămase nesoluționate.
- 5. Faza raportării soluțiilor în colectiv.* Întreaga clasă, reunită, analizează și concluzionează asupra ideilor emise. Acestea pot fi trecute pe tablă pentru a putea fi vizualizate de către toți participanții și pentru a fi comparate. Se lămuresc și răspunsurile la întrebările nerezolvate până în această fază, cu ajutorul conducătorului (profesorul);³⁷

6. *Faza decizională*. Se alege soluția finală și se stabilesc concluziile asupra demersurilor realizate și asupra participării elevilor/studentilor la activitate. Ca și celelalte metode care se bazează pe lucrul în perechi și în colectiv, metoda piramidei are avantajele stimulării învățării prin cooperare, al sporirii încrederii în forțele proprii. Dezvoltă capacitatea de a emite soluții inedite la problemele și sarcinile apărute, precum și dezvoltarea spiritului de echipă și întrajutorare. Dezavantajele înregistrate sunt de ordin evaluativ, deoarece se poate stabili mai greu care și cât de însemnată a fost contribuția fiecărui participant.

Aplicație

„Ridichea uriașă”-povestea educatoarei

1. S-au obținut mai multe informații prin expunerea poveștii “**Ridichea uriașă**”

Pe covor sunt așezate imagini din povești, dar și imagini cu „personaje-intrus”. Preșcolarii rezolvă sarcina și aleg din imaginile puse la dispoziție, doar pe cele care aparțin poveștii, așezându-le în spațiul indicat.

Alege trei imagini cu personajele din poveste. (bunicul, bunica, fetița).

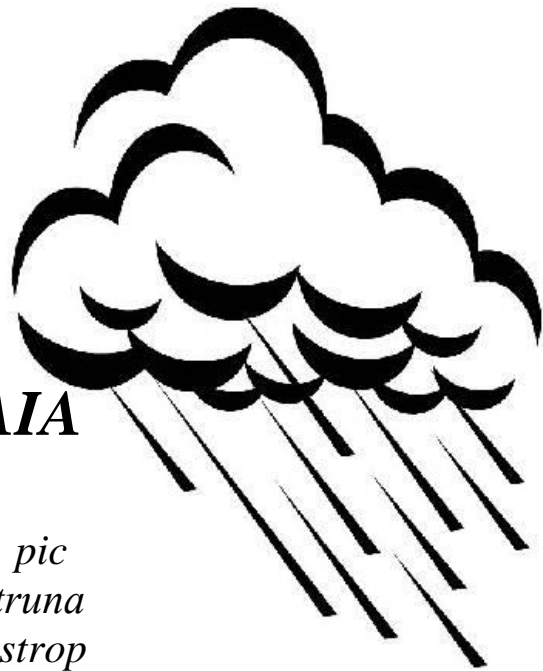
Alege două animale care apar în poveste.(câinele, pisica).

Identifică leguma care apare în poveste. (ridichea)

*P*oezii pentru copii

prof. învă. preșcolar Pințur Daniela

PLOAIA

*Pic, pic, pic
Plouă întruna
Strop cu strop
Ploaia se-adună.*

*Cioc, cioc, cioc,
Ciocănitorea
Pe o creangă,
De cais,
A găsit o găză mică
Și se întreabă
"Ce să fac?"*

*Pomișorul prinde viață
De la ploaie
De la vânt
Și își leagănă întruna
Crengile pân' la pământ.*

FLUTURAȘUL

*Fluturaș-drăgălaș,
Tu ești vesel și gingaș.
Zbori mereu, ești fericit,
Ziua tu ne-ai însorit.*

*În culori te voi picta,
Aripi îți voi desena,
Și te voi avea mereu,
Chiar pe ghiozdănelul meu.*

*Fluturaș – rază de soare-
Vara tu ne-ai luminat,
Ai zburat din floare-n floare,
Pe copii i-ai bucurat!*

PISICA MEA

*Ascunsă într-un șoșon
Mică, alba și pufoasă,
Stă pisica mea frumoasă.*

*Doarme leneșă și toarnce
Visând la un șoricel,
Preferatul ei desert.*

*Azi i-am agățat un zmotocel
Cu el să se joace,
Să uite de șoricel.*

ISSN: 2065 - 5762